

پنجشنبه ۹ بهمن ۱۴۰۴
وطنيروز ۱ شماره ۴۵۲۵

ورزشی

گزارش

گلایه شدید سرمربی استقلال از تاجرنیا
سایپنتو را فربد دادند

ریکاردو سایپنتو پس از پیروزی تیمش مقابل استقلال خوزستان و رسیدن به صدر جدول، در نشست خبری طوری ظاهر شد که بیش از آنکه رنگ جشن داشته باشد، بوی گلایه و عصبانیت می داد. سرمربی پرترغالی استقلال، این بار نه درباره تاکتیک یا کیفیت بازی، بلکه درباره حریم رختکن و دخالت مدیریتی حرف زد؛ موضوعی که به گفته خودش، در تمام دوران مربیگری اش بی سابقه است. او با لحنی صریح، حضور ناگهانی علی تاجرنیا در رختکن بین ۲ نیمه را «بی احترامی» خواند و از شکافی گفت که حتی صدرنشینی هم نتوانسته آن را پنهان کند.

■ **رختکن؛ خط قرمز سرمربی پر ترغالی**
سایپنتو در توضیح اتفاق رخ داده، تأکید کرد اصل حضور مدیرعامل یا رئیس هیأت مدیره در رختکن برایش مسأله‌ای نیست؛ آنچه او را عصبانی کرده، نبود هماهنگی و زمان بندی اشتباه این حضور است. از نگاه سرمربی، رختکن در فاصله ۲ نیمه، حریم کادر فنی و بازیکنان است؛ جایی که باید اضطراب‌ها کنترل شود و تمرکز تیمی بالا برود. او گفت معمولاً در چنین شرایطی، مدیران با هماهنگی قبلی وارد می شوند و حتی گاهی صحبت‌هایشان می تواند مفید باشد اما این بار، حضور بدون اطلاع تاجرنیا باعث شد فضای رختکن متشنج شود. سایپنتو صراحتاً اعلام کرد برخی بازیکنان با بخشی از صحبت‌ها موافق نبودند و همین مسأله، زمان ارزشمند او برای آرام سازی تیم را گرفت.

■ **صدرنشینی با طعم تلخ اختلاف**
پیروزی مقابل استقلال خوزستان و هم امتیاز شدن با تراکتور، می توانست بهترین فرصت برای نمایش اتحاد درون باشگاهی باشد اما نشست خبری نشان داد حتی صدر جدول هم نمی تواند شکاف میان کادر فنی و مدیریت را ببوشاند. سایپنتو با لیخندی تلخ گفت ۳ هفته است هیچ تماس با دیداری با مدیران نداشته و همین فاصله، امروز خودش را در بدترین زمان ممکن نشان داده است.

او یادآوری کرد در روزهای سخت، انتظار دارد مدیران کنار تیم باشند نه اینکه ناگهان و بدون هماهنگی وارد حسابس ترین لحظه مسابقه شوند. از نگاه سرمربی پر ترغالی، استقلال برای قهرمانی فقط به امتیاز و گل نیاز ندارد، بلکه به آرامش ساختاری و احترام متقابل هم محتاج است.

■ **زخم‌های قدیمی: از تماس نگرفتن تا وعده‌های نقل و انتقالی**

این نخستین بار نیست که سایپنتو نارضایتی خود را علنی می کند. او پیش تر هم از تماس نگرفتن مدیران در مقاطع حساس گلایه کرده بود؛ حتی گفته بود در روزهای پرتلاهب، تنها تماس دلگرم کننده را از مهدی تاج، رئیس فدراسیون فوتبال، دریافت کرده است.

در کنار این مسائل، پرونده نقل و انتقالات هم به زخمی باز تبدیل شده. سرمربی استقلال یادآور شد ماه‌ها پیش وعده باز شدن پنجره داده شده اما این اتفاق نیفتاده است. به باور او، تیمی که برای قهرمانی می جنگد باید امکان تقویت داشته باشد نه اینکه بازیکنان از دست بدهد و دستش برای جایگزین بسته بماند. اضافه شدن سامان تورانیان، هر چند مثبت اما کافی نیست و حتی او هم فعلاً شرایط بازی ندارد.

■ **اندونگ؛ نماد ابهام مدیریتی**
ماجرای دیدیه اندونگ، نماد آشفتگی مدیریتی این روزهای استقلال است. سایپنتو صادقانه گفت هنوز نمی داند وضعیت حقوقی این بازیکن چگونه است؛ فسخ کرده یا تمدید؟ مجاز به بازی هست یا نه؟ او تأکید کرد به عنوان سرمربی، فقط یک چیز می خواهد: نامهای رسمی که خیال کادر فنی را راحت کند. این بلاتکلیفی، به گفته سایپنتو، نه تنها برنامه‌های فنی را مختل می کند، بلکه اعتماد را هم از بین می برد. سرمربی پر ترغالی در پایان حرف‌هایش تلویحاً هشدار داد استقلال با این حجم ابهام و دخالت، حتی اگر در جدول بالا باشد، روی لبه تیغ حرکت می کند. در نهایت، استقلال صدرنشین تصویری دوگانه دارد: تیمی که در زمین نتیجه می گیرد اما بیرون از زمین با تنش دست وپنجه نرم می کند. حرف‌های سایپنتو نشان داد برای او، احترام و هماهنگی کمتر از تاکتیک و امتیاز اهمیت ندارد و اگر این شکاف ترمیم نشود، صدرنشینی هم نمی تواند سایه حاشیه را از سر آبی‌ها دور کند.

خبر

ووشوی ایران در رأی گیری جهانی



بر اساس اعلام رسمی فدراسیون جهانی ووشو و پس از بررسی اطلاعات نامزدهای عنوان بهترین ووشوکاران سال توسط کمیته ورزشکاران IWUF، ۲ نماینده ووشوی ایران در فهرست نهایی رأی گیری آنالاین مردمی قرار گرفتند. به گزارش تسنیم، عرفان محرمی، دارنده مدال های طلای مسابقات جهانی ووشو و بازی های همبستگی کشورهای اسلامی در بخش ساند و شاهین بنی طالبی، دارنده مدال طلای بازی های جهانی چنگدو و مدال برنز رقابت های قهرمانی جهان در برزیل در بخش تالو، در میان کاندیداهای بهترین ورزشکاران سال ۲۰۲۵ قرار دارند.

فروپاشی پرسپولیس در وقت های تلف شده مقابل فولاد و باخت ۳ بر یک در اهواز

سقوط همه جانبه



نیست. مصدومیت زودهنگام امید عالی شاه، تمام نقشه های ابتدایی سرخ ها را به هم ریخت و پرسپولیس، پیش از آنکه گرم بازی شود، مجبور به تغییر شد.

در سوی دیگر، فولاد با هدایت حمید مطهری، تیمی متفاوت از هفته های ابتدایی فصل نشان داد. فولاد دیگر فقط تیمی واکنشی نبود؛ فشار از جلو، سرعت در انتقال و استفاده حداکثری از ضربات ایستگاهی، به بخشی از هویت تازه این تیم تبدیل شده بود.

■ **فولاد صبور، پرسپولیس بی دندان**
نیمه نخست، بیشتر در گیرانه و پر از نبردهای میانه میدان بود. پرسپولیس مالکیت داشت اما مالکیتی بی اثر. فولاد، منتظر اشتباه ماند و همان اشتباه در دقیقه ۲۱ رخ داد. کرنری که شاید در ظاهر خطرناک نبود، با شروع سریع رامین رضاییان و ارسال رزاق پور، به فرصتی طلایی تبدیل شد و احسان محروقی، ضربه نهایی را زد. گل فولاد، محصول تمرکز و آمادگی ذهنی بود؛ چیزی که پرسپولیس در آن لحظه کم داشت.

بعد از گل، فولاد می توانست کار را تمام کند. پاس عمقی سرآبادانی و فرار محروقی، پرسپولیس را تا استانه فروپاشی برد اما واکنش پیام نیازمند مانع شد. نیمه اول با همان برتری حادقلی فولاد به پایان رسید؛ برتری ای

روی خوش استقلال به صدر

سامان، جوړکش روزهای بدون گلزن

تیم‌های مقابل شیوهای شناخته شده است و سرمربی پرترغالی این تیم نیز روش جایگزینی در اینگونه موارد اعمال نمی کند، به نحوی که حریف ۵ هفته بعدی شان می تواند از همین الان آنالیز واقعی ای از بازی این تیم برای آن دیدار داشته باشد.

نگرانی از کسب سومین تساوی بی دریپی و دومین توقف پشت سر هم در مقابل تیمی پایین جدولی، تلنگر و محرکی برای استقلال تهران در نیمه دوم شد تا آنها تلاش مضاعفی کنند. همین امر باعث نمایش مقبول تری از شاگردان سایپنتو در ۴۵ دقیقه دوم شد که پاسر آسانی را نیز پس از چند بازی در جمع خود می دیدند. هر چند در این نیمه ضرابهنگ نهاجمی آبی پوشان سرعت و نظم بیشتری یافت اما باز هم در مرحله آخر کار مشکل داشتند و همین امکان فتح دروازه استقلال خوزستان را برای شان سخت کرده بود. وقتی حربه هجومی یکنواخت استقلال در تمرکز بر نقش آفرینی وینگرها توسط خلیفه اصل (سرمربی جوان استقلال خوزستان) مانند حریفان سابق بخوبی مهار شد و مهاجمان آبی پوش نیز مثل هفته های پیشین در امر گلزنی ناموفق بودند، بهره بردن از ضربات کرنر در حالی به مدد استقلال آمد که این تیم تا اینجای فصل در استفاده از این روش نیز توفیقش مورد انتظار را با توجه به

بضاعتش نداشته است. به هر حال در این بازی یک ضربه کرنر و ضربه سر یک مدافع (سامان فلاح) در روزهای فقر مهاجم گلزن در استقلال، پیروز کننده تیم سایپنتو و ناجی وی در این وهله شد تا بالاخره استقلال پس از چند بار امکان از دست رفته، به صدر جدول روی خوش نشان دهد ولی سایپنتو برای ماندن در این مکان و رهایی از امتیاز دادن های متعدد به رقبا باید طرحی نو و کارساز در اندازد و به لزوم جا انداختن تغییر یا تبدیل تاکتیکی در حین بازی و استفاده از روش های جایگزین در تیمش ایمان آورد. پنجره بسته استقلال به سبب کارنا بلدی و قصور مدیران سابق و فعلی، مسلماً دست وی را بد موقعی برای اعمال تغییرات و تقویت تیمش بست اما راه برای تغییر و تقویت دستیارانش بسته نیست و اتفاقا یکی از نیازهای مبرم استقلال توجه به همین مسأله است. دستیارانی بادانش تر، مجرب تر و کارآزموده تر قطعاً می توانند یار و مددکار وی در ترمیم و تقویت تیم و برطرف کننده نقایص فردی و تیمی آبی پوشان باشند. اگر سایپنتو با گذشت ۱۸ هفته از لیگ برتر و چندین بازی در لیگ قهرمانان آسیا و جام حذفی، بپذیرد برخی دستیارانش در سطح تیم استقلال نیستند و بیشتر نقش مسؤول تشریفات را دارند و در این مورد تصمیمی شایسته بگیرد، می تواند بر ضریب موفقیت خود و تیمش بیفزاید.

نظری جویباری به جای تاجرنیا؛ مدیریت آبی ها روی دور تکرار

صندلی بازی

عملاً بخشی از قدرت اجرایی از مدیرعامل گرفته شده و به ساختارهای جدید منتقل شده است. در این چپش تازه، نظری جویباری بیشتر نقش مجری دارد تا تصمیم گیر. نفر اول، همچنان تاجرنیاست؛ مدبری که در سایه می ماند اما محور تصمیم هاست. بازگشت نظری جویباری، بیش از آنکه تغییر باشد، راه حلی موقت برای عبور از بن بست قانونی سرپرستی است.

این تغییر، درست در مقطعی رخ می دهد که تنش ها با ریکاردو سایپنتو به اوج رسیده بود. رابطه ای که پیش تر هم بی حاشیه نبود، در هفته های اخیر به نقطه انفجار نزدیک شد. سایپنتو در گذشته هم با نظری جویباری رابطه ای پرچالش داشت اما ظاهراً همین آشنایی قدیمی، یکی از دلایل انتخاب دوباره او بوده است؛ انتخابی برای جلوگیری از شوک تازه در بحبوحه بحران.

استقلال، بار دیگر نشان داد در مدیریت، به جای رفتن به جلو، دور خودش می چرخد. صندلی ها جابه جا می شوند اما مسیر همان است. شاید گره قانونی باز شده باشد اما پرسش اصلی هنوز پابرجاست: آیا این چرخش های تکراری، استقلال را به ثبات می رساند یا فقط زمان می خرد؟

